

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 24. maaliskuuta 2023
(OR. en)

7767/23

Toimielinten välinen asia:
2023/0083(COD)

CONSOM 100
MI 234
COMPET 258
SUSTDEV 50
ENV 297
ENER 154
DIGIT 47
CODEC 456
IA 50
IND 142

SAATE

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	23. maaliskuuta 2023
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2023) 155 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2023) 155 final.

Liite: COM(2023) 155 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 22.3.2023
COM(2023) 155 final

2023/0083 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394
ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2023) 137 final} - {SWD(2023) 59 final} - {SWD(2023) 60 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Nämä perustelut liittyvät ehdotukseen direktiiviksi, jolla edistetään kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamista sekä muutetaan direktiivejä (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 ja asetusta (EU) 2017/2394. Ehdotuksella toteutetaan osaltaan vihreää siirtymää koskevaa komission painopistettä eli Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa¹ ja autetaan saavuttamaan ohjelmassa vahvistettu kestävän kulutuksen tavoite.

Kun tavaroista tulee viallisia, kuluttajat eivät useinkaan pyri korjauttamaan niitä, vaan heittävät ne pois ennen aikaisesti, vaikka tavarat voitaisiin korjata ja niitä voitaisiin käyttää pidempään. Tätä tapahtuu yhtä hyvin tavarakauppadirektiivissä² vahvistetun lakisääteisen takuun puitteissa, kun kuluttajat valitsevat korjaamisen sijasta tavaravaihtamisen uuteen, kuin lakisääteisen takuun ulkopuolellakin silloin, kun kuluttajat jättävät tavaravaihtamatta sen vuoksi, että tarjolla ei ole hyviä korjausvaihtoehtoja ja -edellytyksiä. Myös kunnostettujen tavaroiden käyttö on vähäistä, eikä mahdollisuuksia tavaroiden kierrättämiseen ja uudelleenkäyttöön hyödynnetä riittävästi.

Kuluttajien ostamien, korjattavissa olevien tavaroiden ennen aikainen hävittäminen lisää jätteiden määrää, aiheuttaa kasvihuonekaasupäästöjä ja kasvattaa arvokkaiden resurssien kysyntää uusien tavaroiden tuotantoa varten. Korjattavissa olevien tavaroiden ennen aikainen hävittäminen koskee monenlaisia kuluttajien ostamia tavaroita kaikkialla EU:ssa. Asiasta järjestettiin julkinen kuuleminen, johon vastanneista yli kaksi kolmasosaa (65–74 %) kannatti EU:n tason ratkaisuja.

Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin³ esittämiin kehotuksiin sisältyy muun muassa korjauttamisoikeutta koskeva kehoitus. Se mainitaan erityisesti tulevaisuuskonferenssin ehdotuksessa 5, joka koskee kestävää kulutusta, pakkaamista ja tuotantoa, ja ehdotuksessa 11, joka koskee kestävää kasvua ja innovointia. Tämä ehdotus, jonka tarkoituksena on edistää tavaroiden korjaamista, on osa komission vastausta kyseiseen kehotukseen⁴.

Tällä direktiivillä pyritään edistämään kestävää kulutusta lisäämällä kuluttajien ostamien viallisten mutta käyttökelpoisten tavaroiden korjaamista ja uudelleenkäyttöä lakisääteisen takuun puitteissa ja sen ulkopuolella.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Komissio edistää kestävää kasvua koskevaa vihreän kehityksen ohjelman tavoitetta kattavasti erilaisilla aloitteilla, joissa käsitellään tavaroiden ennen aikaiseen hävittämiseen liittyviä näkökohtia sekä tarjonta- että kysyntäpuolella.

¹ COM(2019)640 final, 11.12.2019.

² EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28.

³ [Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi, ”Report on the final outcome”, toukokuu 2022](#)

⁴ COM(2022) 404 final.

Tarjontapuolella tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa asetusehdotuksessa⁵ vahvistetaan puitteet tuotteiden korjattavuudelle tuotantovaiheessa erityisesti tuotesuunnittelua koskevien vaatimusten ja varaosien saatavuuden osalta.

Kysyntäpuolella ehdotuksessa direktiiviksi kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä⁶ säädetään kuluttajille myyntipisteessä tavaroiden kestävydestä ja korjattavuudesta annettavien tietojen parantamisesta. Näin kuluttajat voivat tehdä kestäviä ostopäätöksiä.

Ehdotuksessa asetukseksi datan oikeudenmukaista saatavuutta ja käyttöä koskevista yhdenmukaisista säännöistä (datasäädös) annetaan verkkoon liitettyjen tuotteiden käyttäjille pääsy käytön aikana tuotettuun dataan ja oikeus antaa tällainen data heidän valitsemalleen kolmannelle osapuolelle. Tällainen datan saatavuus on tärkeää riippumattomille korjaajille.

Jos tuotteessa ilmenee virhe myynnin jälkeen, tavarakauppadirektiivi tarjoaa kuluttajille oikeussuojakeinoja myyjää vastaan sellaisten virheiden osalta, jotka ovat olleet jo olemassa tavarantoimitushetkellä tai jotka ilmenevät vähintään kahden vuoden pituisen vastuuajan kuluessa. Tavarakauppadirektiivissä kuluttajille annetaan mahdollisuus valita tavarantoimituksen korjaaminen tai vaihtaminen uuteen maksutta. Kuluttajat eivät voi kuitenkaan käyttää valitsemaansa oikeussuojakeinoa, jos se on mahdoton toteuttaa tai suhteettoman kallis verrattuna toiseen oikeussuojakeinoon.

Tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetusehdotuksen ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä vihreässä siirtymässä koskevan direktiiviehdotuksen yhteisvaikutuksena on tuotteiden kestävyysparaneminen ja kestävien hankintojen edistäminen. Ehdotuksissa ei kuitenkaan puututa ongelmiin, jotka saavat kuluttajat luopumaan tavaroiden korjauttamisesta myynnin jälkeen. Tällä aloitteella korjataan kyseinen puute keskittymällä kuluttajien ostamien tavaroiden käyttövaiheeseen. Sillä edistetään korjaamista oikeussuojakeinona tavarakauppadirektiivissä vahvistetun lakisääteisen takuun puitteissa ja tarjotaan kuluttajille ja yrityksille uusia välineitä, joilla edistetään korjaamista lakisääteisen takuun ulkopuolella.

Nämä kolme aloitetta täydentävät toisiaan ja luovat synergiaa, sillä niissä otetaan käyttöön kokonaisvaltainen lähestymistapa, jolla edistetään kestävästä kulutuksesta koskevaan yhteisen tavoitteen saavuttamista. Ne on suunniteltu siten, että niillä on kumulatiivinen vaikutus, ja ne kattavat yhdessä tuotteen koko elinkaaren.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 114 artikla, jossa määrätään toimenpiteistä sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan varmistamiseksi. Ehdotuksella parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa vahvistamalla yhdenmukaiset säännöt, joilla edistetään korjaamista kuluttajien ostamien tavaroiden myyntiä koskevan lakisääteisen takuun puitteissa ja sen ulkopuolella.

⁵ COM(2022) 142 final, 30.3.2022.

⁶ COM(2022) 143 final, 30.3.2022.

Tavarakauppadirektiivillä yhdenmukaistetaan kaikilta osin oikeussuojakeinot, joita kuluttajilla on tavaroiden virheiden osalta käytettävissään lakisääteiden takuun puitteissa. Lisäksi sillä yhdenmukaistetaan tällaisten oikeussuojakeinojen käytön edellytykset. Kyseinen direktiivi hyväksyttiin SEUT-sopimuksen 114 artiklan nojalla, ja sen tarkoituksena on edistää sisämarkkinoiden toimintaa puuttamalla sopimusoikeudesta johtuviin rajat ylittävän tavaroiden kuluttajakaupan esteisiin EU:ssa. Tällä direktiivillä muutetaan kohdennetusti valintaa tavaroiden korjaamisen ja vaihtamisen välillä, jotta voidaan edistää korjaamista ja siten kestävämpää kulutusta, saman oikeusperustan eli SEUT-sopimuksen 114 artiklan nojalla.

Tavarakauppadirektiivin lisäksi yksittäiset jäsenvaltiot ovat jo ottaneet tai harkitsevat ottavansa käyttöön sääntöjä, joilla edistetään kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamista ja uudelleenkäyttöä. Toisistaan poikkeavat pakottavat kansalliset säännöt, joilla edistetään kestäväää kulutusta sopimusten yhteydessä, luovat todellisia tai potentiaalisia esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja vaikuttavat kielteisesti rajat ylittäviin liiketoimiin sisämarkkinoilla. Talouden toimijoille voi esimerkiksi aiheutua ylimääräisiä liiketoimintakustannuksia tarvittavan oikeudellisen neuvonnan hankkimisesta, kun niiden on selvitettävä asetuksen (EY) N:o 593/2008⁷ mukaisesti sen maan lakisääteiset vaatimukset, jossa kuluttajalla on asuinpaikka. Korjauspalvelujen tarjoajat saattavat olla haluttomia tarjoamaan palveluja useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, sillä niiden olisi mukautettava korjaussopimuksiaan vastaavasti.

Toisistaan poikkeavien kansallisten sääntöjen ja niistä johtuvien erilaisten markkinakäytäntöjen vuoksi ei ole selvää, millaisia korjausvaihtoehtoja ja -edellytyksiä eri jäsenvaltioissa on tarjolla. Tämä vähentää kuluttajien halukkuutta käyttää korjauspalveluja erityisesti valtioiden rajojen yli, sillä ilman yhdenmukaistettuja sääntöjä rajat ylittävät liiketoimet ovat vielä monimutkaisempia kuin jäsenvaltioiden sisällä toteutettavat liiketoimet. Tästä aiheutuva vähäinen kulutuskysyntä hidastaa korjauspalvelujen kehittymistä erityisesti jäsenvaltioiden rajojen yli. Kun digitaaliteknologia kehittyy ja yhä useampi tavara sisältää digitaalisia ominaisuuksia, jotka ovat käytettävissä etänä, etäkorjauspalvelut ja rajojen yli tarjottavat korjauspalvelut kehittyvät todennäköisesti tulevaisuudessa vielä pidemmälle. Esteet, jotka hillitsevät korjauspalvelujen kulutuskysyntää, rajoittavat välillisesti myös korjauspalvelujen kannalta välttämättömien tavaroiden, kuten varaosien ja korjaamisessa tarvittavien laitteiden, liikkumista rajojen yli.

Sen vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa tiettyjä korjaamiseen liittyviä näkökohtia myyjän nykyisen vastuun ulkopuolella, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden toiminta kuluttajan ja korjaajan välisen suhteen osalta, lisätä oikeusvarmuutta ja vähentää yleisten pienten ja keskisuurten yritysten liiketoimintakustannuksia erityisesti korjausalalla.

SEUT-sopimuksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan komissio perustaa toimintansa ympäristönsuojelun ja kuluttajansuojan korkeaan tasoon. Tavarakauppadirektiivin tavoitteena on parantaa sisämarkkinoiden toimintaa ja samalla saavuttaa kuluttajansuojan korkea taso. Tällä direktiivillä lisätään kestävään kulutuksen, kiertotalouden ja vihreän siirtymän edistämistä koskeva lisätavoite ja varmistetaan näin myös ympäristönsuojelun korkea taso.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

- **Toissijaisuusperiaate**

Tällä direktiivillä ratkaistavat ongelmat ovat luonteeltaan valtioiden rajat ylittäviä ja vaikuttavat EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti.

Tavarakauppadirektiivillä on jo kaikilta osin yhdenmukaistettu tietyt säännöt, jotka koskevat tavaroiden myyntiä kuluttajille. Koska tällä ehdotuksella muutetaan yhtä näiden sääntöjen osaa, jotta voidaan edistää tavaroiden korjaamista lakisääteisen takuun puitteissa, muutos on tehtävä EU:n tasolla.

Jos EU:n tason toimia ei toteuteta, kansallisella tasolla tehdään todennäköisesti tavarakauppadirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääviä aloitteita, joissa noudatetaan toisistaan poikkeavia lähestymistapoja ja joiden tarkoituksena on edistää korjaamista lakisääteisen takuun ulkopuolella kestävämpää kulutusta koskevan tavoitteen mukaisesti. Vaikka tällaisista aloitteista saattaisi olla jonkinasteista hyötyä kuluttajille ja ympäristölle kansallisella tasolla, ne aiheuttaisivat tai lisäisivät samalla sisämarkkinoiden pirstoutumista.

EU:n tason toimet ovat sen vuoksi tarpeen, jotta voidaan saavuttaa yleinen tavoite eli toimivat sisämarkkinat, joilla kuluttajien ostamia tavaroita käytetään aiempaa kestävämmällä tavalla. Toivottu vaikutus, eli tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön edistäminen rajat ylittävän tavarakaupan yhteydessä, voidaan saavuttaa johdonmukaisesti koko sisämarkkinoilla ainoastaan EU:n tason toimilla.

- **Suhteellisuusperiaate**

Tässä direktiivissä esitetään tasapainoinen lähestymistapa, joka on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Jotta voidaan edistää tavaroiden korjaamista lakisääteisen takuun yhteydessä, kansallista lainsäädäntöä muutetaan vain siinä määrin kuin on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi. Tällä ehdotuksella ei puututa vastuuajoja koskeviin vakiintuneisiin kansallisiin järjestelyihin. Muutos koskee ainoastaan sääntöjä, jotka on jo kaikilta osin yhdenmukaistettu.

EU:n tason yhdenmukaistaminen koskee lakisääteiden takuun ulkopuolella ainoastaan niitä vaihtoehtoja, jotka liittyvät sisämarkkinoihin, eli vakiomuotoista eurooppalaista korjaustietolomaketta ja korjausvelvollisuutta. Jos kansallisen tason ratkaisu on yhtä tehokas, se on suositeltava vaihtoehto. Tämä koskee erityisesti korjaamista varten tarkoitettua verkkoalustaa. Korjauspalveluja koskeva eurooppalainen standardi on suunniteltu vapaaehtoiseksi sitoumukseksi, jotta vältetään laajamittainen puuttuminen palvelujen tarjoamista koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön.

Tämän direktiivin säännöksillä pyritään edistämään kestävämpää kulutusta, ja ne on räätälöity vastaamaan tarpeita, joihin niillä on vastattava. Lisäksi ne ovat luonteeltaan kohdennettuja, ja ne on suunniteltu huolellisesti laajuuden ja intensiteetin osalta.

- **Toimintatavan valinta**

Suosittelavin väline on yksittäinen direktiivi. Se sisältää yhtäältä tavarakauppadirektiiviin tehtävän kohdennetun muutoksen, joka koskee lakisääteisen takuun puitteissa käytettävissä

olevia oikeussuojakeinoja, ja toisaalta uudet sopimussäännöt, joilla edistetään korjaamista tavarakauppadirektiiviin perustuvan myyjän vastuun ulkopuolella. Direktiivi on tässä yhteydessä sopivin väline, koska sillä varmistetaan haluttu yhdenmukaistamisvaikutus ja oikeusvarmuus ja samalla annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus sisällyttää yhdenmukaistetut toimenpiteet ongelmitta kansalliseen lainsäädäntöön.

Komissio aikoo sääntelytoimenpiteiden lisäksi edistää korjauspalveluja koskevan eurooppalaisen standardin kehittämistä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Sidosryhmien kuuleminen

Paremmen sääntelyn suuntaviivojen mukaisesti toteutettiin laaja kuulemisstrategia, jonka tarkoituksena oli varmistaa sidosryhmien laaja osallistuminen ehdotuksen koko toimintapoliittisen syklin ajan. Kuulemisstrategiaan osallistui asiaankuuluvia sidosryhmiä, kuten kuluttajia, kansallisen ja EU:n tason kuluttajajärjestöjä, yrityksiä ja elinkeinoelämän järjestöjä, ympäristöjärjestöjä, akateemisia asiantuntijoita ja kansallisia viranomaisia. Kuulemisia järjestettiin useita:

- kannanottopyyntö, johon saatiin 12 viikon palautejakson aikana (11. tammikuuta 2022 – 5. huhtikuuta 2022) 325 vastausta
- avoin julkinen verkkokuuleminen, johon saatiin 12 viikon palautejakson aikana (11. tammikuuta 2022 – 5. huhtikuuta 2022) 331 vastausta
- kuluttajille ja yrityksille suunnatut kyselyt, käyttäytymistä tutkivat kokeet ja kohdennetut haastattelut vaikutustenarvioinnin taustaselvityksen yhteydessä
- kohdennetut kahdenväliset tapaamiset sidosryhmien kanssa
- jäsenvaltioiden kanssa 7. huhtikuuta 2022 järjestetty työpaja.

Avoim julkinen kuuleminen

Suurin osa avoimeen julkiseen kuulemiseen osallistuneista vastaajista oli yhtä mieltä siitä, että useimpien kuluttajien ostamien tavaroiden käyttöajan lyheneminen on ongelma. Kaikissa sidosryhmien luokissa pidettiin suurimpina syinä kuluttajien ostamien tavaroiden käyttöajan lyhenemiseen sitä, että kuluttajien on vaikea korjata tuotteita itse ja että tavaroiden korjaaminen on kuluttajille vaivalloista ja kallista eikä tarjolla ole riittävästi korjauspalveluja.

Valtaosa kaikista vastaajista oli samaa mieltä siitä, että kestävä kulutuksen edistämiseksi on tarjottava – sekä lakisääteisen takuun puitteissa että sen ulkopuolella – kannustimia viallisten tuotteiden korjaamiseen uuden tuotteen ostamisen sijaan. Valtaosa kaikista sidosryhmistä oli yhtä mieltä myös siitä, että kannustimien tarjoaminen kunnostettujen tuotteiden ostamiseen ja käyttöön on tärkeä tavoite kestävä kulutuksen edistämiseksi. Selvä enemmistö kaikista vastaajista katsoi, että toimia olisi asianmukaista toteuttaa EU:n tasolla.

Pieni enemmistö kaikista sidosryhmistä (ml. suurin osa kuulemiseen osallistuneista EU:n kansalaisista, liike-elämän sidosryhmistä ja viranomaisista) piti tehokkaana vaihtoehtona

korjaamisen asettamista etusijalle aina, kun se on halvempaa kuin tavarän vaihtaminen uuteen. Suurin osa kuluttaja- ja ympäristöjärjestöistä piti toimenpidettä tehottomana.

Puolet kaikista vastanneista sidosryhmistä piti korjaamista edistäviä vapaaehtoisia sitoumuksia tehokkaina toimenpiteinä. Erityisesti liike-elämää edustavat sidosryhmät pitivät tätä toimenpidettä tehokkaana, kun taas suurin osa kuulemiseen osallistuneista ympäristöjärjestöistä ja puolet kuluttajajärjestöistä piti toimenpidettä tehottomana.

Hienoinen enemmistö vastaajista katsoi, että tuottajan velvollisuutta korjata tavara maksua vastaan olisi sovellettava siinä tapauksessa, että virheet johtuvat kulumisesta. Puolet vastaajista sen sijaan katsoi, että tätä vaihtoehtoa olisi sovellettava, jos virhe ilmenee lakisääteisen takuun umpeuduttua. Liike-elämän sidosryhmillä oli erilainen näkemys: vain pieni osa oli sitä mieltä, että kulumisesta johtuvat virheet olisi katettava.

Kannanottopyyntö

Kannanottopyynnössä esitettiin toimintavaihtoehtoja, jotka koskevat korjaamisen edistämistä osana tavarakauppadirektiivin perustuvaa oikeussuojakeinojen järjestelmää, sekä korjausvelvollisuutta ja vapaaehtoisia sitoumuksia korjaamisen edistämiseksi.

Eri luokkia edustavat sidosryhmät (liike-elämän järjestöt/yhdistykset, yritykset, kansalaisjärjestöt) kannattivat vaihtoehtoa, jossa korjaaminen asetetaan etusijalle silloin, kun se on halvempaa tai samanhintaista kuin tavarän vaihtaminen uuteen lakisääteisen takuun yhteydessä. Korjausvelvollisuuden osalta liike-elämää edustavat sidosryhmät korostivat, että tällaisen velvollisuuden täyttämisestä olisi voitava periä maksu. Suurin osa sidosryhmistä kannatti vaihtoehtoa, joka perustuu korjaamista edistäviin vapaaehtoisii sitoumuksiin.

Työpaja jäsenvaltioiden kanssa

Moni jäsenvaltio ei vielä ollut muodostanut kantaa suunniteltuihin toimenpiteisiin. Tavarakauppadirektiivin oikeussuojakeinojen järjestelmän mukaiset toimenpiteet, joissa korjaaminen asetetaan etusijalle, saivat enemmän tukea kuin toimenpiteet, jotka tarjoavat kuluttajille muita kannustimia valita korjaaminen (esimerkiksi vastuuajan pidentäminen tavarän korjaamisen jälkeen). Jotkin jäsenvaltiot kannattivat korjaamista ensisijaisena oikeussuojakeinona silloin, kun korjauskustannukset ovat enintään yhtä suuret kuin kustannukset, joita aiheutuu tavarän vaihtamisesta uuteen.

Suurin osa jäsenvaltioista ei kannattanut korjausvelvollisuuden asettamista talouden toimijoille. Jotkin jäsenvaltiot esittivät, että tällainen velvollisuus olisi kohtuuton rasite ja todennäköisesti nostaisi kuluttajien ostamien tavaröiden hintaa. Korjausvelvollisuutta kannattavat jäsenvaltiot huomauttivat, että korjauskustannukset eivät saisi kasvaa tämän velvollisuuden vuoksi ja että korjausvelvollisuus kuuluisi tuottajalle, ei myyjälle.

Suurin osa jäsenvaltioista ei ottanut kantaa velvollisuuteen esittää korjaamista koskeva tarjous tavarakauppadirektiivin soveltamisalan ulkopuolella. Jotkin jäsenvaltiot kannattivat tällaista toimenpidettä, kun taas toiset suhtautuivat siihen vastahakoisesti.

Tiedonkeruu vaikutustenarvioinnin taustaselvityksen yhteydessä

Vaikutustenarvioinnin taustaselvityksen yhteydessä kerättiin tietoja haamuasiointilla, kuluttajatutkimuksella, johon sisältyi kaksi kuluttajien käyttäytymistä koskevaa integroitua

tutkimusta, yritystutkimuksella ja sidosryhmien haastatteluilla. Niistä saadaan tietoa ongelman määrittelyä ja toimintavaihtoehtojen vaikutusten arviointia varten.

Vähittäiskauppiaisiin kohdennetun haamuasioinnin avulla saatiin 600 havaintoa kuluttajien kokemuksista silloin, kun he yrittävät korjauttaa tavarankorjauksen joko lakisääteisen takuun puitteissa tai sen ulkopuolella, sekä syistä, joiden vuoksi myyjät eivät suostu korjaamaan tavaroita.

Kuluttajatutkimuksen ja tavarakauppadirektiivin soveltamisalaan kuuluvia tilanteita koskevien integroitujen tutkimusten perusteella saatiin 1 000 vastausta jäsenvaltiota kohti (10 jäsenvaltiosta). Tutkimuksista saatiin tietoa kuluttajien kokemuksista silloin, kun nämä yrittävät saada viallisen tavarankorjauksen tai ostavat käytettyjä tavaroita. Toinen kuluttajien käyttäytymistä koskeva tutkimus koski tilanteita lakisääteisen takuun ulkopuolella, ja siinä saatiin 800 havaintoa jäsenvaltiota kohti (10 jäsenvaltiosta). Tutkimus tarjosi tietoa korjaamisen esteistä, korjaamista koskevasta tiedottamisesta ja siitä, millä todennäköisyydellä kuluttajat korjauttavat tavaroita eri olosuhteissa.

Tuottajien, myyjien ja korjaajien keskuudessa tehdyn yritystutkimuksen perusteella saatiin 80 kattavaa ja 284 osittaista vastausta. Tutkimuksessa saatua tietoa hyödynnettiin analysoitaessa korjausmarkkinoita sekä viallisten tavaroiden korjaamiseen ja vaihtamiseen liittyviä markkinakäytäntöjä. Lisäksi järjestettiin 21 sidosryhmähaastattelua, joissa saatiin tietoa ongelman määrittelystä ja markkinakäytännöistä.

• Vaikutustenarviointi

Tämä ehdotus perustuu vaikutustenarviointiin. Komission sääntelyntarkastelulautakunta antoi 30. syyskuuta 2022 ensin kielteisen lausunnon. Kun alkuperäistä luonnosta oli tarkistettu huomattavasti, sääntelyntarkastelulautakunta antoi 24. tammikuuta 2023 myönteisen lausunnon ja esitti lisähuomautuksia. Vaikutustenarvioinnin liitteessä 1 selostetaan, miten sääntelyntarkastelulautakunnan huomautukset on otettu huomioon.

Vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin useita toimintavaihtoehtoja, joiden avulla voitaisiin puuttua kuluttajien ostamien tavaroiden ennenaikaiseen hävittämiseen sekä lakisääteisen takuun puitteissa että sen ulkopuolella.

Arvioituja vaihtoehtoja, joilla edistetään tavaroiden korjaamista ja uudelleenkäyttöä **lakisääteisen takuun puitteissa**, ovat seuraavat: korjaamisen asettaminen etusijalle tavarakauppadirektiivin mukaisessa oikeussuojakeinojen järjestelmässä aina kun korjaaminen on halvempaa kuin tavarankorjaus uuteen; korjaamisen määrittäminen ensisijaiseksi oikeussuojakeinoksi; vastuuajan pidentäminen korjaamisen yhteydessä; kunnostettujen tavaroiden vastuuajan yhdenmukaistaminen vastaamaan uusien tavaroiden vastuuaikaa; viallisten tavaroiden korvaaminen kunnostetuilla tavaroilla.

Arvioituja vaihtoehtoja, joilla helpotetaan ja edistetään tavaroiden korjaamista ja uudelleenkäyttöä **lakisääteisen takuun ulkopuolella**, ovat seuraavat: korjaamista koskeva tiedottaminen, josta vastaavat sekä tavaroiden tuottajat että kansallinen tai EU:n tason koordinoitavalta korjaamista ja kunnostettuja tavaroita varten; läpinäkyvyyden lisääminen ja korjausedellytysten parantaminen vapaaehtoisten sitoumusten avulla; korjaajien velvoittaminen antamaan korjaustarjous, jossa esitetään korjaamisen hinta ja ehdot; tuottajien

velvoittaminen korjaamaan joko pelkästään ne tavarat, joihin sovelletaan unionin oikeuden mukaisia korjattavuutta koskevia vaatimuksia, tai kaikki tavarat maksua vastaan.

Parhaaksi arvioitujen vaihtoehtojen yhdistelmä sisältää vaihtoehtoja molemmista ryhmistä, ja siinä keskitytään korjaamiseen lakisääteisen takuun ulkopuolella. Tähän skenaarioon sisältyy suurin osa tavaroiden virheistä, ja näin ollen se tarjoaa myös eniten mahdollisuuksia lisätä korjaamista. Ongelmien ratkaisemiseksi ehdotettiin seuraavien kuuden parhaan toimintavaihtoehdon yhdistelmää useita perusteita koskevan kustannus-hyötyanalyysin ja eri vaihtoehtojen oikeasuhteisuuden laadullisen arvioinnin perusteella:

- korjaamisen asettaminen etusijalle aina kun se on halvempaa kuin tavarän vaihtaminen uuteen lakisääteisen takuun puitteissa
- kansallisen tason verkkoalusta, jonka kautta kuluttajat voivat olla yhteydessä korjaajiin ja joka edistää tavaroiden kunnostamista
- korjaajien velvollisuus antaa pyynnöstä vakiomuotoinen korjaustarjous, jossa esitetään korjaamisen hinta ja ehdot (eurooppalainen korjaustietolomake)
- sellaisten tavaroiden, joihin sovelletaan unionin oikeuden mukaisia korjattavuutta koskevia vaatimuksia, tuottajille asetettava velvollisuus korjata tavara maksua vastaan lakisääteisen takuun ulkopuolella
- tuottajien velvollisuus ilmoittaa, että niillä on korjausvelvollisuus
- helppoa korjauttamista koskeva vapaaehtoinen EU:n tason standardi (korjauspalveluja koskeva eurooppalainen standardi).

Parhaaksi arvioitujen vaihtoehtojen yhdistelmällä lisätään kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamista sekä lakisääteisen takuun puitteissa että sen ulkopuolella puuttumalla useisiin sellaisiin seikkoihin, joiden on todettu johtavan tavaroiden ennenaikaiseen hävittämiseen.

Korjaamisen asettaminen etusijalle tavarakauppadirektiivin mukaisessa oikeussuojakeinojen järjestelmässä sen sijaan, että tavara vaihdettaisiin uuteen, ohjaa kuluttajien käyttäytymistä kohti kestävästä kulutuksesta ja lisää kuluttajien ostamien käyttökelpoisten tavaroiden korjaamista lakisääteisen takuun puitteissa.

Lakisääteisen takuun ulkopuolella on tarkoitus erilaisin keinoin helpottaa tavaroiden korjaamista ja tehdä siitä kuluttajille houkuttelevampaa, mikä puolestaan lisää tavaroiden korjaamista ja pidentää kuluttajien ostamien tavaroiden käyttöikää. Korjaamista koskeva kansallinen verkkoalusta ja tuottajien velvollisuus ilmoittaa niitä koskevasta korjausvelvollisuudesta parantavat käytettävissä olevien korjauspalvelujen läpinäkyvyyttä. Korjaamisen hintaa ja ehtoja koskevalla sitovalla tarjouksella (eurooppalainen korjaustietolomake) puututaan kuluttajahintoihin liittyviin huolenaiheisiin ja poistetaan korjausprosessia hankaloittavia seikkoja lisäämällä läpinäkyvyyttä ja ennustettavuutta. Lisäksi se helpottaa tarjousten vertailua. Korjausvelvollisuus edistää kestävästä kulutuksesta antamalla kuluttajille oikeuden vaatia tuottajaa korjaamaan tavara silloin, kun on kyse tietyistä tuoteryhmistä, jotka ovat korjattavissa. Korjauspalveluja koskeva eurooppalainen standardi on hyödyllinen muu kuin sääntelyyn perustuva lisäys sitoviin toimenpiteisiin, joilla lisätään kuluttajien luottamusta korjauspalveluihin. Kansalliseen alustaan sisältyvä kunnostamista koskeva toiminto lisää kunnostettujen tavaroiden käyttöä, mikä puolestaan hyödyttää sekä kysyntä- että tarjontapuolta.

Parhaiksi arvioitujen toimenpiteiden yhdistelmällä edistetään työllisyyttä, investointeja ja kilpailua EU:n korjausallalla sisämarkkinoilla. Samalla se hyödyttää EU:n kuluttajia (176,5 miljardin euron säästöt kuluttajille 15 vuoden aikana, eli vuosittain 25 euroa kuluttajaa kohti) ja ympäristöä (18,4 miljoonaa tonnia vähemmän hiilidioksidipäästöjä⁸ 15 vuoden aikana). Riippumattomilla korjaajilla, myös pienillä ja keskisuurilla yrityksillä, on hyvät mahdollisuudet hyötyä toimenpidepaketesta. Yrityksille aiheutuu tappioita, koska niiden myynti pienenee ja ne tuottavat vähemmän uusia tavaroita, mutta kuluttajille koituvat säästöt ovat suuremmat kuin yrityksille aiheutuvat kustannukset. Näin ollen yritysten tappiot vastaavat resurssien siirtoa yritysten tuloista kuluttajien hyvinvointiin. Lisäksi kuluttajat todennäköisesti sijoittavat säästyneet rahat talouteen, mikä puolestaan lisää kasvua ja investointeja.

• Perusoikeudet

Tällä paketilla on myönteinen vaikutus Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', vahvistettuihin perusoikeuksiin. Sillä edistetään perusoikeuskirjan 37 artiklan mukaista oikeutta korkeatasoiseen ympäristönsuojeluun ja ympäristön laadun parantamiseen. Se auttaa erityisesti vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä, jätteitä ja uusien resurssien käyttöä lisäämällä korjaamista sekä lakisääteisen takuun puitteissa että sen ulkopuolella ja pidentämällä siten kuluttajien ostamien tavaroiden käyttöikää. Tällä ehdotuksella edistetään kuluttajansuojan korkeaa tasoa (perusoikeuskirjan 38 artikla) vahvistamalla kuluttajien oikeuksia lakisääteisen takuun ulkopuolella. Tämä varmistetaan

a) tarjoamalla kuluttajille välineet, joilla lisätään avoimuutta ja parannetaan korjaamisen edellytyksiä,

b) velvoitetaan tuottajat korjaamaan eräät kuluttajien ostamat tavarat myös lakisääteisen takuun ulkopuolella.

Näillä toimenpiteillä edistetään ja helpotetaan korjaamista silloin, kun tavara on viallinen, ja estetään kuluttajia ostamasta uusia korvaavia tuotteita tarpeettomasti, mikä puolestaan vähentää kuluttajien menoja.

Vaikka tällä ehdotuksella säännellään eräitä korjaamista koskevia liiketoimintakäytäntöjä kestävä kulutuksen tavoitteen saavuttamiseksi, sillä turvataan sopimusvapaus ja edistetään elinkeinovapautta (perusoikeuskirjan 16 artikla). Tämän ehdotuksen säännöksillä pyritään vauhdittamaan korjausmarkkinoita aiheuttamatta rasitetta erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille.

Tällä ehdotuksella edistetään vammaisten sopeutumista yhteiskuntaan (perusoikeuskirjan 26 artikla), sillä jäsenvaltioiden on varmistettava myös vammaisten henkilöiden pääsy korjaamista varten tarkoitettulle verkkoalustalle ja helpotettava siten heidän mahdollisuuksiaan käyttää korjauspalveluja. Lisäksi ehdotuksella pyritään varmistamaan oikeus tehokkaisiin

⁸ Parhaiksi arvioitujen toimintavaihtoehtojen yhdistelmän ympäristövaikutuksia on tarkasteltava yhdessä tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan asetusehdotuksen (471 miljoonaa tonnia vähemmän hiilidioksidipäästöjä) ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä vihreässä siirtymässä koskevan direktiiviehdotuksen (0,33–0,47 miljoonaa tonnia vähemmän hiilidioksidipäästöjä) vastaavien vaikutusten kanssa, koska ehdotuksilla on tarkoitus olla toisiaan täydentävä vaikutus. Yhteenlasketut ympäristövaikutukset ovat näin ollen erittäin merkittävät. Aloitteet myös tukevat toisiaan vaikutusten aikaansaamisessa.

oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen (perusoikeuskirjan 47 artikla). Tähän tavoitteeseen pyritään erityisesti säännöksillä, jotka koskevat täytäntöönpanoa ja joiden tarkoituksena on varmistaa tämän direktiivin noudattaminen.

4. VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON

Tällä ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio arvioi tämän aloitteen vaikutuksia viiden vuoden kuluttua sen soveltamisen alkamisesta. Näin sen soveltamiseen ja näytön keräämiseen jäsenvaltioissa jää riittävästi aikaa. Edistymistä seurataan sellaisten indikaattorien perusteella, jotka kattavat koko paketin ja sen yksittäiset osatekijät. Arvioinnissa otetaan huomioon myös tiedot aloitteen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamisesta. Tätä varten komissio pitää yhteyttä jäsenvaltioihin ja sidosryhmiin.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen säädösvallan siirtoon sovellettavan kuuden vuoden kauden päättymistä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

1 artikla: Kohde, tarkoitus ja soveltamisala

Direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa mainitaan direktiivin kohde, joka on sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen vahvistamalla yhteiset säännöt, joilla edistetään kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamista. Komissio perustaa SEUT-sopimuksen 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimintansa ympäristönsuojelun ja kuluttajansuojan korkeaan tasoon. Direktiivillä pyritään samaan tavoitteeseen kuin tavarakauppadirektiivillä eli sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseen ja kuluttajansuojan korkeaan tasoon. Siinä myös lisätään ympäristönsuojelu liitännäistavoitteeksi. Direktiivillä tuetaan osaltaan kiertotaloutta ja vihreää siirtymää erityisesti edistämällä kestävästä kulutuksesta tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön kautta.

Direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa määritellään direktiivin soveltamisala. Direktiiviä sovelletaan kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamiseen siinä tapauksessa, että tavarassa on virhe, joka tapahtuu tai ilmenee direktiivin (EU) 2019/771 10 artiklassa vahvistetun myyjän vastuun ulkopuolella. Tämä voi koskea tapauksia, joissa virhe ei ollut vielä olemassa silloin, kun tavara toimitettiin kuluttajalle, tai joissa virhe ilmenee vasta vastuuajan päätyttyä. Direktiivissä säädetään näiden virheiden osalta useista säännöksistä, jotka koskevat velvollisuutta toimittaa eurooppalainen korjaustietolomake (4 artikla), korjausvelvollisuutta (5 artikla) ja siihen liittyvää ilmoitusvaatimusta (6 artikla) sekä alustaa korjaamista ja kunnostamista varten (7 artikla). Direktiivillä muutetaan lisäksi oikeussuojakeinojen järjestelmää siltä osin kuin on kyse tavarakauppadirektiivin 10 artiklan mukaisen myyjän vastuun piiriin kuuluvista virheistä. Direktiivin 12 artiklalla muutetaan kohdennetusti tavarakauppadirektiiviin perustuvaa valintaa tavaroiden korjaamisen ja vaihtamisen välillä.

Direktiivin 12 artiklaa sovelletaan tavarakauppadirektiivin mukaisesti kuluttajien ja myyjien välisiin myyntisopimuksiin.

2 artikla: Määritelmät

Direktiivin 2 artiklassa otetaan käyttöön 'korjaajan' määritelmä. Korjaajalla tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa korjauspalveluja kaupallisiin tarkoituksiin, mukaan lukien riippumattomat korjauspalvelujen tarjoajat, tuottajat ja myyjät, jotka tarjoavat korjauspalveluja.

Direktiivin 2 artiklan 7 alakohdassa määritellään 'korjattavuutta koskevat vaatimukset', ja se liittyy tuottajan velvollisuuteen korjata tavarat, jotka kuuluvat tällaisten unionin säädöksissä vahvistettujen korjattavuutta koskevien vaatimusten piiriin (5 artikla). Korjattavuutta koskevien vaatimusten olisi tarkoitettava kaikkia liitteessä II lueteltujen unionin säädösten mukaisia vaatimuksia, jotka mahdollistavat tavarankorjaamisen. Näitä ovat esimerkiksi vaatimukset, jotka koskevat tuotteisiin tai tuotteiden tiettyihin komponentteihin sovellettavien varaosien purkamista ja saatavuutta sekä korjaamiseen liittyviä tietoja ja tarvittavia välineitä.

Lisäksi 2 artiklassa viitataan useisiin määritelmiin, jotka on jo vahvistettu tavarakauppadirektiivissä ja tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa asetusehdotuksessa.

3 artikla: Yhdenmukaistamisen taso

Tavarakauppadirektiivin mukaisesti tässä direktiivissä noudatetaan täydelliseen yhdenmukaistamiseen perustuvaa lähestymistapaa, jonka mukaan jäsenvaltiot eivät voi pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallisessa lainsäädännössään säännöksiä, jotka poikkeavat tämän direktiivin säännöksistä.

4 artikla: Eurooppalainen korjaustietolomake

Direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa säädetään korjaajien velvollisuudesta toimittaa vakimuodossa keskeiset tiedot korjauspalveluistaan liitteessä I olevan eurooppalaisen korjaustietolomakkeen avulla. Tällaisen vakimuotoisen esitystavan ansiosta kuluttajat voivat arvioida ja vertailla helposti korjauspalveluja. Kuluttajat voivat vapaasti päättää, tarvitsevatko he tietyssä tapauksessa eurooppalaisen korjaustietolomakkeen, esimerkiksi jos he haluavat saada yleiskuvan korjauspalvelun keskeisistä ehdoista tai vertailla eri korjauspalveluja. Kuluttajat voivat pyynnöstä saada lomakkeen korjaajilta silloin, kun se on tarpeen ja tuottaa lisäarvoa.

Direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, että korjaajat, joita ei koske 5 artiklan mukainen korjausvelvollisuus, eivät ole velvollisia toimittamaan eurooppalaista korjaustietolomaketta, mikäli ne eivät aio tarjota korjauspalvelua. Näin vältetään aiheuttamasta korjaajille tarpeetonta rasitusta.

Jos korjaajille aiheutuu eurooppalaisen korjaustietolomakkeen toimittamisesta kustannuksia, jotka liittyvät esimerkiksi viallisten tavaroiden tarkastamiseen, ne voivat pyytää kuluttajaa maksamaan nämä rajalliset kustannukset (4 artiklan 3 kohta).

Direktiivin 4 artiklan 4 kohdassa esitetään keskeiset parametrit, jotka vaikuttavat kuluttajien päätöksiin silloin, kun he harkitsevat tavarankorjaamista. Näitä ovat erityisesti korjaamisen hinta tai, jos hintaa ei voida laskea etukäteen, hinnan laskentamenetelmä ja korjaamisen

enimmäishinta, korjausehdot, kuten korjaamiseen tarvittava aika, tilapäisen korvaavan tavarán saatavuus korjaamisen aikana, paikka, jossa kuluttaja luovuttaa tavarán korjaamista varten, sekä mahdollisten lisäpalvelujen, kuten poistamisen, asentamisen ja kuljetuksen, saatavuus.

Direktiivin 4 artiklan 5 kohdassa kielletään korjaajia muuttamasta eurooppalaista korjaustietolomaketta 30 päivän ajan sen toimittamisesta. Näin varmistetaan, että kuluttajilla on riittävästi aikaa vertailla erilaisia korjaustarjouksia ja että heitä suojellaan ehtojen muuttumiselta. Korjaajien sopimusvapauden turvaamiseksi korjaajat, joita ei koske 5 artiklan mukainen korjausvelvollisuus, voivat vapaasti päättää sopimuksen tekemisestä, vaikka ne olisivat toimittaneet lomakkeen kuluttajan pyynnöstä. Jos korjauspalvelun tarjoamista koskeva sopimus tehdään, korjaajien on noudatettava eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa annettuja tietoja. Nämä tiedot ovat myös olennainen osa korjauspalvelujen tarjoamista koskevaa sopimusta.

Eurooppalainen korjaustietolomake helpottaa myös tietojen antamista korjauspalveluista, kun on kyse korjauspalveluja tarjoavista mikroyrityksistä sekä pienistä ja keskisuurista yrityksistä, koska 4 artiklan 6 kohdassa säädetään, että korjaajien olisi katsottava täyttäneen direktiiveissä 2011/83/EU, 2006/123/EY ja 2000/31/EY säädetty korjauspalvelua koskevat tiedonantovaatimukset.

5 artikla: Korjausvelvollisuus

Direktiivin 5 artiklassa säädetään tuottajien velvollisuudesta korjata myyjän vastuun ulkopuolelle jäävät virheet kuluttajien pyynnöstä ja maksua vastaan.

Soveltamisalan osalta 5 artiklan 1 kohdassa rajoitetaan korjausvelvollisuus koskemaan tavaroita, joiden osalta tämän direktiivin liitteessä II luetelluissa unionin säädöksissä vahvistetaan korjattavuutta koskevat vaatimukset kyseisissä säädöksissä tarkoitetussa laajuudessa. Näihin tavaroihin kuuluvat tuoteryhmät, joihin sovelletaan ekosuunnittelukehyksen mukaisia korjattavuutta koskevia vaatimuksia, kuten kotitalouksien pyykinpesukoneet, kotitalouksien astianpesukoneet, kylmäsäilytyslaitteet ja pölynimurit. Liitteessä II lueteltujen unionin säädösten mukaisilla korjattavuutta koskevilla vaatimuksilla varmistetaan, että asianomaiset tuotteet ovat teknisesti korjattavissa. Korjausvelvollisuus vastaa korjattavuutta koskevien vaatimusten soveltamisalaa⁹ muun muassa sen kattamien varaosien ja sen ajanjakson osalta, jona korjattavuutta koskevia vaatimuksia sovelletaan. Näin ollen liittämällä korjausvelvollisuus liitteessä II luetelluissa unionin säädöksissä vahvistettuihin korjattavuutta koskeviin vaatimuksiin varmistetaan, että tämä velvollisuus voidaan täyttää käytännössä ja että talouden toimijoille taataan oikeusvarmuus. Tämän direktiivin mukainen korjausvelvollisuus, jonka nojalla kuluttaja voi vaatia korjaamista suoraan tuottajalta myynnin jälkeen, täydentää tarjontapuoleen liittyviä korjattavuutta koskevia vaatimuksia, jotka kannustavat kuluttajia vaatimaan korjaamista.

⁹ Esimerkiksi komission asetuksessa (EU) 2019/2023 edellytetään, että kotitalouksien pyykinpesukoneiden ja kotitalouksien kuivaavien pyykinpesukoneiden valmistajat, maahantuoja tai valtuutetut edustajat asettavat ammattikorjaajien saataville varaosien luettelon vähintään kymmenen vuoden ajan siitä, kun viimeinen mallia edustava laite on saatettu markkinoille. Korjausvelvollisuutta sovelletaan näin ollen asianomaisiin tuotteisiin, virheisiin, jotka edellyttävät korvaamista tällaisilla varaosilla, ja kymmenen vuoden määräaikaan.

Direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaan tuottaja voi täyttää korjausvelvollisuutensa joko maksutta tai perimällä maksun. Jos tuottaja korjaa tuotteen maksusta, tällaisista korjauspalveluista voisi tulla lisätulonlähde, ja tuottajan edun mukaista olisi päästä kuluttajan kanssa sopimukseen hinnasta sopimuksen tekemiseksi. Muiden korjausalan toimijoiden aiheuttama kilpailupaine pitää todennäköisesti hinnan kuluttajan kannalta hyväksyttävällä tasolla. Tuottaja voi myös olla kiinnostunut täyttämään korjausvelvollisuutensa maksutta osana kaupallista kestävyystakuuta, jonka se myöntää tuotteilleen.

Tuottaja olisi vapautettava korjausvelvollisuudesta ainoastaan siinä tapauksessa, että korjaaminen on mahdotonta, esimerkiksi silloin kun tavarat ovat vahingoittuneet tavalla, joka tekee korjaamisesta teknisesti mahdotonta (5 artiklan 1 kohdan toinen virke).

Direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa säädetään tilanteesta, jossa kuluttajat ostavat tavarain unionin ulkopuolelle sijoittautuneelta kolmannen maan tuottajalta. Kyseinen kohta tarjoaa oikeusvarmuutta kolmansien maiden tuottajille, koska siinä täsmennetään, miten nämä tuottajat voivat noudattaa korjausvelvollisuutta markkinoidessaan tavaroita, joita kuluttajat ostavat unionissa. Lisäksi se tarjoaa oikeusvarmuutta kuluttajille täsmentämällä, mihin talouden toimijoihin he voivat ottaa yhteyttä unionissa silloin, kun on kyse kolmansien maiden tuottajien korjausvelvollisuudesta.

Liitteen II pitämiseksi ajan tasalla 5 artiklan 4 kohdassa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä liitteen II muuttamiseksi esimerkiksi lisäämällä uusia tuoteryhmiä silloin, kun unionin säädöksissä hyväksytään uusia korjattavuutta koskevia vaatimuksia. Komission valta antaa delegoituja säädöksiä varmistaa, että kaikki asiaankuuluvat tulevat korjattavuutta koskevat vaatimukset voidaan sisällyttää liitteeseen II.

6 artikla: Korjausvelvollisuudesta ilmoittaminen

Jos tuottajat ovat velvollisia korjaamaan tavarain 5 artiklan mukaisesti, niiden on ilmoitettava kuluttajille tästä velvollisuudesta ja tarjottava tietoa korjauspalveluista (6 artikla). Ilmoitusvelvollisuudella pyritään varmistamaan, että kuluttajat ovat tietoisia korjausvelvollisuudesta, mikä puolestaan lisää korjaamisen todennäköisyyttä. Direktiivin 6 artikla mahdollistaa joustavuuden sen suhteen, miten tuottaja asettaa tiedot saataville. Ainoa vaatimus on, että tietojen on oltava saatavilla selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla.

7 artikla: Verkkoalusta korjaamista ja kunnostettuja tavaroita varten

Direktiivin 7 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta tarjota vähintään yksi kansallinen alusta, jonka kautta kuluttajat voivat ottaa yhteyttä korjaajiin. Tämä auttaa kuluttajia arvioimaan ja vertailemaan eri korjauspalvelujen etuja ja kannustaa siten heitä valitsemaan korjaamisen uusien tavaroiden ostamisen sijasta. Jos on jo olemassa kansallinen alusta, joka täyttää tässä direktiivissä säädetyt edellytykset, jäsenvaltioita ei pitäisi vaatia luomaan uusia alustoja.

Direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa säädetään useista vaatimuksista, jotka kansallisen alustan on täytettävä. Ensinnäkin alustan olisi sisällettävä hakutoimintoja, jotka koskevat tavaroita, korjauspalvelujen sijaintia, korjausehtoja, kuten korjaamiseen tarvittavaa aikaa, tilapäisen korvaavan tavarain saatavuutta, korjaajien tarjoamia lisäpalveluja sekä korjaajiin sovellettavia laatustandardeja (7 artiklan 1 kohdan a alakohta). Alustan olisi myös tarjottava kuluttajille mahdollisuus pyytää eurooppalaista korjaustietolomaketta suoraan alustan kautta (7 artiklan 1 kohdan b alakohta), jotta kuluttajien olisi helpompi saada lomake. Sen varmistamiseksi, että

alustalla olevat tiedot pitävät paikkansa, alustan olisi annettava korjaajille mahdollisuus päivittää säännöllisesti tietojaan (7 artiklan 1 kohdan c alakohta). Kuluttajien luottamuksen lisäämiseksi alustalla olisi myös voitava esittää kansallisen ja unionin lainsäädännön mukaisesti tiettyjä merkintöjä, joiden avulla korjaajat ilmoittavat noudattavansa korjaamiseen sovellettavia eurooppalaisia tai kansallisia laatustandardeja (7 artiklan 1 kohdan d alakohta). Tietoisuuden lisäämiseksi alustan olisi myös mahdollistettava saavutettavuus yhteiseen digitaaliseen palveluväylään yhdistettyjen kansallisten verkkosivustojen kautta (7 artiklan 1 kohdan e alakohta).

Jotta voidaan edistää tavaroiden kunnostamista, 7 artiklan 2 kohdassa edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että verkkoalusta sisältää myös hakutoiminnon, jonka avulla on mahdollista hakea kunnostettujen tavaroiden myyjiä sekä tahoja, jotka ostavat viallisia tavaroita kunnostamista varten.

Direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa selvennetään, että rekisteröityminen alustalle on vapaaehtoista korjaus- ja kunnostusalueilla toimiville. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti päättää, kuka voi käyttää korjausalueita ja miten pääsy alustalle järjestetään, kunhan kaikkia korjaajia EU:ssa kohdellaan yhdenvertaisesti. Kuluttajien olisi voitava käyttää alustaa maksutta.

12 artikla: Tavarakauppadirektiivin muuttaminen

Direktiivin 12 artiklassa muutetaan kohdennetusti yhdenmukaistettuja edellytyksiä, joiden mukaisesti tavarakauppadirektiivin 13 artiklan 2 kohtaan perustuva valinta oikeussuojakeinojen eli tavaroiden korjaamisen ja vaihtamisen välillä tehdään. Artiklassa säädetään, että kuluttaja voi valita tavaroiden korjaamisen tai vaihtamisen, paitsi jos valittu oikeussuojakeino on mahdoton toteuttaa tai aiheuttaisi toiseen oikeussuojakeinoon verrattuna kohtuuttomia kustannuksia myyjälle. Samalla kun tämä periaate säilytetään, 12 artiklassa lisätään tavarakauppadirektiivin 13 artiklan 2 kohtaan uusi virke, jolla edistetään korjaamista vaihtamisen sijasta ja jossa todetaan, että myyjän olisi aina korjattava tavara, jos vaihtamisesta aiheutuvat kustannukset ovat vähintään yhtä suuret kuin korjauskustannukset. Näin ollen kuluttaja voi valita vaihtamisen oikeussuojakeinoksi vain, jos se on halvempaa kuin korjaaminen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä¹¹,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771¹² tavoitteena on parantaa sisämarkkinoiden toimintaa ja säätää kuluttajansuojan korkeasta tasosta. Tällä direktiivillä pyritään vihreän siirtymän yhteydessä parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa ja edistämään samalla kestävämpää kulutusta ja siten täydentämään direktiivin (EU) 2019/771 tavoitetta.
- (2) Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja erityisesti rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen ja kuluttajien sisämarkkinoilla ostamien tavaroiden korjaajien välisen kilpailun helpottamiseksi on tarpeen vahvistaa yhdenmukaiset säännöt, joilla edistetään kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamista direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistetun myyjän vastuun puitteissa ja sen ulkopuolella. Jäsenvaltiot ovat jo ottaneet käyttöön tai harkitsevat ottavansa käyttöön sääntöjä, joilla edistetään kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamista ja uudelleenkäyttöä direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistetun myyjän vastuun ulkopuolella. Tätä alaa koskevat toisistaan poikkeavat pakottavat kansalliset säännöt muodostavat todellisia tai potentiaalisia esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle ja vaikuttavat haitallisesti kyseisillä markkinoilla toimivien talouden toimijoiden suorittamiin rajat ylittäviin liiketoimiin. Nämä toimijat saattavat joutua

¹⁰ EUVL C [...].¹¹ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... [(ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston päätös, tehty¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28).

mukauttamaan palvelujaan toisistaan poikkeavien pakottavien kansallisten sääntöjen noudattamiseksi, ja niille voi aiheutua ylimääräisiä liiketoimintakustannuksia tarvittavan oikeudellisen neuvonnan hankkimisesta, kun niiden on selvitettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008¹³ nojalla sovellettavat sen jäsenvaltion lakisääteiset vaatimukset, jossa kuluttajalla on asuinpaikka, ja niiden on mahdollisesti mukautettava korjauspalvelujen tarjoamista koskevia sopimuksiaan vastaavasti. Tämä vaikuttaa erityisesti korjausalalla yleisiin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin. Lainsäädännön hajanaisuus voi myös heikentää kuluttajien luottamusta rajat ylittävään korjaamiseen, koska tavaroiden korjauspäätöksen kannalta tärkeisiin seikkoihin liittyy epävarmuustekijöitä.

- (3) Jotta voidaan vähentää kuluttajien ostamien käyttökelpoisten tavaroiden ennen aikaista hävittämistä ja kannustaa kuluttajia käyttämään tavaroita pidempään, on tarpeen vahvistaa tällaisten tavaroiden korjaamista koskevat säännöt. Korjaamisen on tarkoitus lisätä kestävästä kulutuksesta, koska se todennäköisesti vähentää jätettä, jota aiheutuu käytöstä poistetuista tavaroista, sekä resurssien, mukaan lukien energian, kysyntää, joka johtuu vialliset tuotteet korvaavien uusien tuotteiden valmistuksesta ja myynnistä, ja pienentää kasvihuonekaasupäästöjä. Tällä direktiivillä edistetään kestävästä kulutuksesta, jotta voidaan saavuttaa ympäristöhyötyjä ja saada samalla aikaan hyötyä kuluttajille välttämällä kustannukset, joita lyhyellä aikavälillä liittyy uusiin hankintoihin.
- (4) [Tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) [...] vahvistetaan erityisesti tarjontapuolta koskevia vaatimuksia, joilla pyritään saavuttamaan tavoitteeksi asetettu kestävämpi tuotesuunnittelu tuotantovaiheessa. [Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä annetussa] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) [...] vahvistetaan kysyntäpuolta koskevia vaatimuksia, joilla varmistetaan parempi tiedottaminen tavaroiden kestävydestä ja korjattavuudesta myyntipisteessä, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia ja kestäviä ostopäätöksiä. Tällä direktiivillä täydennetään kyseisiä tarjonta- ja kysyntäpuolen vaatimuksia edistämällä korjaamista ja uudelleenkäyttöä myynnin jälkeen sekä direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistetun myyjän vastuun puitteissa että sen ulkopuolella. Näin ollen direktiivin tavoitteena on edistää kestävämpää kulutusta, kiertotaloutta ja vihreää siirtymää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman puitteissa.
- (5) Tämän direktiivin ei ole tarkoitus vaikuttaa jäsenvaltioiden vapauteen säännellä korjauspalvelujen tarjoamista koskevien sopimusten muita näkökohtia kuin niitä, jotka on yhdenmukaistettu unionin oikeudessa.
- (6) Korjattavuutta koskevien vaatimusten olisi katettava kaikki unionin säädösten mukaiset vaatimukset, joilla varmistetaan tavaroiden korjattavuus, kuten [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa] asetuksessa tarkoitettujen ekosuunnittelukehysten mukaiset vaatimukset. Tarkoitus on kattaa laaja tuotevalikoima ja ottaa huomioon tuleva kehitys millä tahansa muulla unionin oikeuden alalla.
- (7) Jotta kuluttajien olisi helpompi tunnistaa ja valita sopivat korjauspalvelut, heidän olisi saatava keskeiset tiedot korjauspalveluista. Eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa olisi esitettävä keskeiset parametrit, jotka vaikuttavat kuluttajien päätöksiin heidän harkitessaan viallisten tavaroiden korjaamista. Tässä direktiivissä olisi vahvistettava sitä varten vakiomuotoinen malli. Korjauspalvelujen esittämiseen tarkoitettun

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

vakiomallin olisi annettava kuluttajille mahdollisuus arvioida ja vertailla helposti korjauspalveluja. Tällaisen vakiomallin pitäisi myös helpottaa korjauspalveluja koskevien tietojen antamista erityisesti kun on kyse korjauspalveluja tarjoavista mikroyrityksistä ja pienistä ja keskisuurista yrityksistä. Jotta vältettäisiin ennen sopimuksentekoa sovellettavista päällekkäisistä tiedonantovaatimuksista aiheutuvat lisärasitteet, korjaajan olisi katsottava tapauksen mukaan täyttäneen asianomaisten EU:n säädösten mukaiset tiedonantovaatimukset, jos eurooppalainen korjaustietolomake on täytetty oikein ja toimitettu kuluttajalle. Tiedot olisi esitettävä kuluttajille eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla ja direktiivin 2019/882¹⁴ esteettömyysvaatimusten mukaisesti.

- (8) Kuluttajan mahdollisuutta valita vapaasti tavaran korjaaja olisi parannettava edellyttämällä, että eurooppalaisen korjaustietolomakkeen toimittaa tuottajan lisäksi tavaran myyjä tai tapauksen mukaan riippumaton korjaaja. Korjaajien olisi toimitettava eurooppalainen korjaustietolomake vain, jos kuluttaja pyytää erikseen lomaketta ja korjaaja aikoo tarjota korjauspalvelun tai on korjausvelvollinen. Kuluttaja voi myös päättää olla pyytämättä eurooppalaista korjaustietolomaketta ja tehdä korjauspalvelujen tarjoamista koskevan sopimuksen korjaajan kanssa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU mukaisesti ennen sopimuksen tekoa muilla keinoin annettavien tietojen perusteella.¹⁵
- (9) Korjaajalle aiheutuu joissakin tilanteissa kustannuksia eurooppalaiseen korjaustietolomakkeeseen sisältyvien korjaamista ja hintaa koskevien tietojen toimittamisesta. Korjaaja voi esimerkiksi joutua tarkastamaan tavaran voidakseen määrittää virheen tai tarvittavan korjaustavan, mukaan lukien varaosien tarpeen, ja arvioidakseen korjaamisen hinnan. Tällaisissa tapauksissa korjaaja voi pyytää kuluttajaa maksamaan ainoastaan ne kustannukset, joita aiheutuu eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa annettavien tietojen toimittamisesta. Ennen sopimuksen tekoa annettavien tietojen ja muiden direktiivissä 2011/83/EU säädettyjen vaatimusten mukaisesti korjaajan olisi ilmoitettava kuluttajalle tällaisista kustannuksista ennen kuin kuluttaja pyytää toimittamaan eurooppalaisen korjaustietolomakkeen. Kuluttajat voivat olla pyytämättä eurooppalaista korjaustietolomaketta, jos he katsovat, että lomakkeen hankkimisesta aiheutuvat kustannukset ovat liian suuret.
- (10) Korjaajat eivät saisi muuttaa eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa ilmoittamiaan korjausehtoja, korjaamisen hinta mukaan luettuna, tietyn ajanjakson kuluessa. Näin varmistetaan, että kuluttajille jää riittävästi aikaa vertailla korjaustarjouksia. Jotta voitaisiin turvata korjaajien sopimusvapaus mahdollisimman hyvin lukuun ottamatta tavaroiden tuottajia, joihin sovelletaan korjausvelvollisuutta, ja jotta korjaajat voisivat päättää, tekevätkö ne ylipäättään sopimuksen korjauspalvelujen tarjoamisesta, korjaajien olisi jatkossakin voitava vapaasti päättää olla tekemättä sopimusta, myös silloin kun ne ovat toimittaneet eurooppalaisen korjaustietolomakkeen. Jos korjauspalvelujen tarjoamista koskeva sopimus tehdään eurooppalaisen korjaustietolomakkeen perusteella, lomakkeeseen sisältyvien korjausehtoja ja hintaa

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2019/882/EU, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70).

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64–88).

koskevien tietojen olisi oltava erottamaton osa korjauspalvelujen tarjoamista koskevaa sopimusta, sillä niissä määritellään kyseiseen sopimukseen perustuvat korjaajan velvoitteet. Näiden sopimusvelvoitteiden noudattamatta jättämiseen sovelletaan asiassa sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

- (11) Direktiivissä (EU) 2019/771 säädetään myyjän velvollisuudesta korjata tavara, jos siinä oleva virhe on ollut olemassa jo tavarantoimitusajankohtana ja jos virhe ilmenee vastuuajana. Kyseisen direktiivin mukaan kuluttajilla ei ole oikeutta korjauttaa virheitä, jotka eivät kuulu tämän velvollisuuden piiriin. Sen seurauksena suuri määrä viallisia mutta muuten käyttökelpoisia tuotteita hävitetään ennenaikaisesti. Jotta voidaan kannustaa kuluttajia korjauttamaan tavarat tällaisissa tilanteissa, tässä direktiivissä olisi velvoitettava tuottajat korjaamaan tavarat, joihin sovelletaan unionin säädöksissä vahvistettuja korjattavuutta koskevia vaatimuksia. Korjausvelvollisuutta olisi kuluttajan pyynnöstä sovellettava tällaisten tavaroiden tuottajiin, koska korjattavuutta koskevat vaatimukset on osoitettu niille. Korjausvelvollisuutta olisi unionin markkinoille saatettujen tavaroiden osalta sovellettava sekä unioniin että sen ulkopuolelle sijoittautuneisiin tuottajiin.
- (12) Koska tuottajille tämän direktiivin nojalla asetettava korjausvelvollisuus kattaa virheet, jotka eivät johdu siitä, että tavara ei ole myyntisopimuksen mukainen, tuottajat voivat tarjota korjaamista joko kuluttajan maksamaa hintaa tai muuta vastiketta vastaan tai maksutta. Maksun perimisellä olisi kannustettava tuottajia kehittämään kestäviä liiketoimintamalleja, korjauspalvelujen tarjoaminen mukaan lukien. Korjaamisen hinnassa voidaan ottaa huomioon esimerkiksi työvoimakustannukset, varaosien kustannukset, korjaamon toiminnasta aiheutuvat kustannukset ja tavanomainen marginaali. Korjaamisen hinnasta ja ehdoista olisi sovittava kuluttajan ja tuottajan välisessä sopimuksessa, ja kuluttajan olisi voitava vapaasti päättää, ovatko hinta ja muut ehdot hyväksyttävissä. Tällaisen sopimuksen tarpeellisuuden ja muiden korjaajien aiheuttaman kilpailupaineen olisi kannustettava korjausvelvollisia tuottajia pitämään hinta kuluttajan kannalta hyväksyttävällä tasolla. Korjausvelvollisuus voidaan myös suorittaa maksutta silloin, kun virhe kuuluu kaupallisen takuun piiriin, esimerkiksi kun on kyse tavaroiden kestävyystakuusta.
- (13) Tuottajat voivat täyttää korjausvelvollisuutensa alihankintana esimerkiksi, jos tuottajalla ei ole korjausinfrastruktuuria tai jos korjaamisen voi suorittaa korjaaja, joka sijaitsee lähempänä kuluttajaa, muun muassa silloin kun tuottaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle.
- (14) Tässä direktiivissä sovelletaan [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan] asetuksen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY¹⁶ nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä vahvistettuja vaatimuksia, joiden mukaan tuottajien olisi asetettava saataville varaosat, korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavat tiedot tai korjaamiseen liittyvät ohjelmistotyökalut, laiteohjelmistot tai vastaavat apuvälineet. Näillä vaatimuksilla varmistetaan, että korjaaminen on teknisesti toteutettavissa ja että sen voivat tuottajan lisäksi tehdä myös muut korjaajat. Näin ollen kuluttaja voi valita haluamansa korjaajan.

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (uudelleenlaadittu) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)(EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10–35).

- (15) Korjausvelvollisuuden olisi toteuduttava myös tapauksissa, joissa tuottaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle. Jotta kuluttajat voisivat kääntyä unioniin sijoittautuneen talouden toimijan puoleen tämän velvollisuuden täyttämiseksi, tässä direktiivissä säädetään vaihtoehtoisista talouden toimijoista, joiden on tällaisissa tapauksissa täytettävä tuottajaa koskeva korjausvelvollisuus. Näin unionin ulkopuolella sijaitsevilla tuottajilla on mahdollisuus organisoida toimintansa ja täyttää korjausvelvollisuutensa unionissa.
- (16) Jotta tuottajiin ei kohdistuisi liian suuri rasitus ja jotta voitaisiin varmistaa, että tuottajat pystyvät täyttämään korjausvelvollisuutensa, kyseinen velvollisuus olisi rajoitettava koskemaan tuotteita, joiden osalta unionin säädöksissä vahvistetaan korjattavuutta koskevat vaatimukset kyseisissä säädöksissä tarkoitetussa laajuudessa. Korjattavuutta koskevat vaatimukset eivät velvoita tuottajia korjaamaan viallisia tavaroita. Sen sijaan niillä varmistetaan, että tavarat ovat korjattavissa. Korjattavuutta koskevat vaatimukset voidaan vahvistaa asiaa koskevissa unionin säädöksissä. Esimerkkeinä voidaan mainita [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan] asetuksen nojalla annetut delegoidut säädökset ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY¹⁷ nojalla hyväksytty täytäntöönpanotoimenpiteet, joilla luodaan puitteet tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiselle. Rajoittamalla tällä tavoin korjausvelvollisuutta varmistetaan, että velvollisuus koskee ainoastaan tavaroita, jotka on suunniteltu korjattaviksi. Korjattavuutta koskevia asiaankuuluvia vaatimuksia ovat muun muassa suunnitteluvaatimukset, joilla parannetaan mahdollisuuksia purkaa tavarat, sekä varaosat, jotka on asetettava saataville tietyksi vähimmäisajaksi. Korjausvelvollisuus vastaa korjattavuutta koskevien vaatimusten soveltamisalaa. Esimerkiksi ekosuunnitteluvaatimuksia voidaan soveltaa ainoastaan tavaroiden tiettyihin osiin, tai varaosien saatavuudelle voidaan vahvistaa tietty ajanjakso. Tässä direktiivissä säädetty korjausvelvollisuus, jonka perusteella kuluttaja voi vaatia tavarantoimittajan suoraa tuottajalta myynnin jälkeen, täydentää [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevassa] asetuksessa säädettyjä tarjontapuoleen liittyviä korjattavuutta koskevia vaatimuksia, jotka kannustavat kuluttajia vaatimaan korjaamista.
- (17) Oikeusvarmuuden varmistamiseksi tämän direktiivin liitteessä II luetellaan asianomaiset tuoteryhmät, joihin sovelletaan unionin säädösten mukaisia korjattavuutta koskevia vaatimuksia. Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus unionin säädösten mukaisten tulevien korjattavuutta koskevien vaatimusten kanssa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityisesti uusien tuoteryhmien lisäämistä liitteeseen II silloin kun hyväksytään uusia korjattavuutta koskevia vaatimuksia. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa asiaa valmistellessaan asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹⁸ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (uudelleenlaadittu).

¹⁸ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus paremmasta lainsäädännöstä (EUVL L 213, 12.5.2016, s. 1).

parlamentille ja neuvostolle olisi toimitettava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla olisi oltava järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (18) Vaikka tässä direktiivissä asetetaan korjausvelvollisuus tuottajalle, siinä myös helpotetaan kuluttajien mahdollisuutta valita muiden korjaajien tarjoamat korjauspalvelut. Valintaa olisi helpotettava erityisesti edellyttämällä, että tuottajan lisäksi muut korjaajat, kuten myyjä tai riippumattomat korjaajat, toimittavat eurooppalaisen korjaustietolomakkeen, ja edistämällä hakujen tekemistä korjaamista varten tarkoitetun verkkoalustan kautta. Koska kuluttajien olisi maksettava korjauksesta, he todennäköisesti vertailevat korjausmahdollisuuksia valitakseen tarpeisiinsa parhaiten soveltuvat korjauspalvelut. Näin ollen on todennäköistä, että kuluttajat ottavat ensiksi yhteyttä lähellään oleviin riippumattomiin korjaajiin tai myyjään ja vasta sen jälkeen tuottajiin, jotka voivat esimerkiksi sijaita kauempana ja joiden tarjoama hinta voi olla korkeampi kuljetuskustannusten vuoksi.
- (19) Tuottaja olisi direktiivin (EU) 2019/771 mukaisesti vapautettava korjausvelvollisuudesta siinä tapauksessa, että korjaaminen on tosiasiallisesti tai oikeudellisesti mahdotonta. Tuottaja ei saisi kieltäytyä korjaamasta tavaraa puhtaasti taloudellisista syistä, kuten varaosien kustannusten vuoksi. Kansallisessa lainsäädännössä, jolla direktiivi (EU) 2019/771 ja sitä edeltänyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY¹⁹ on pantu täytäntöön, käytetään jo kriteerinä korjaamisen mahdottomuutta, ja myös kansalliset tuomioistuimet soveltavat kyseistä kriteeriä.
- (20) Jotta kuluttajat olisivat tietoisempia korjaamisen mahdollisuudesta ja jotta korjaamisen todennäköisyys näin ollen kasvaisi, tuottajien olisi tiedotettava kuluttajille korjausvelvollisuudesta. Näissä tiedoissa olisi mainittava tavarat, joita korjausvelvollisuus koskee, selitettävä, että kyseisiä tavaroita varten on tarjolla korjauspalveluja esimerkiksi alihankkijoiden kautta, ja ilmoitettava korjausmahdollisuuden laajuus. Nämä tiedot olisi asetettava kuluttajan helposti saataville selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla ilman, että kuluttajan tarvitsee niitä erikseen pyytää, ja noudattaen direktiivissä 2019/882/EU vahvistettua esteettömyysvaatimusta. Tuottaja voi vapaasti päättää keinoista, joilla se tiedottaa kuluttajalle.
- (21) Korjaamisen edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden alueella on vähintään yksi verkkoalusta, jonka avulla kuluttajat voivat etsiä sopivia korjaajia. Kyseessä voi olla olemassa oleva alusta tai yksityinen alusta, kunhan se täyttää tässä direktiivissä säädetyt edellytykset. Alustan olisi sisällettävä käyttäjäystävällisiä ja riippumattomia vertailuvälineitä, jotka auttavat kuluttajia arvioimaan ja vertailemaan eri korjauspalvelujen etuja. Tämä kannustaisi kuluttajia valitsemaan korjaamisen uusien tavaroiden ostamisen sijasta. Alustan tarkoituksena on helpottaa korjauspalvelujen hakua yritysten ja kuluttajien välisissä suhteissa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapaasti laajentaa sen soveltamisalaa myös yritysten välisiin suhteisiin sekä yhteisöjen omiin korjausaloitteisiin.

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).

- (22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikilla talouden toimijoilla, jotka voivat tarjota korjauspalveluja unionissa, on helppo pääsy verkkoalustalle. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää, mitkä korjaajat voivat rekisteröityä verkkoalustalle, kunhan alustalle pääsy on järjestetty kaikkien korjaajien kannalta kohtuullisella ja syrjimättömällä tavalla ja unionin oikeuden mukaisesti. Antamalla johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneille korjaajille mahdollisuus rekisteröityä verkkoalustalle toisessa jäsenvaltiossa korjauspalvelujen tarjoamiseksi alueilla, joista kuluttaja on tehnyt hakuja, voidaan tukea korjauspalvelujen tarjoamista rajojen yli. Jäsenvaltioiden olisi voitava itse päättää, miten toimijat otetaan verkkoalustalle, eli rekisteröityvätkö korjaajat esimerkiksi itse vai poimitaanko korjaajien tiedot olemassa olevista tietokannoista näiden suostumuksella, sekä mahdollisen rekisteröintimaksun perimisestä rekisteröijiltä alustan toimintakustannusten kattamiseksi. Jotta verkkoalusta tarjoaisi laajan valikoiman korjauspalveluja, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että verkkoalustalle pääsy ei ole rajoitettu vain tiettyyn korjaajien ryhmään. Esimerkiksi tarvittavaa ammattipätevyyttä koskevia kansallisia vaatimuksia sovelletaan edelleen, mutta jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että verkkoalusta on avoin kaikille nämä vaatimukset täyttävälle korjaajille. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti päättää, voivatko yhteisöjen omat korjausaloitteet, kuten korjauskahvilat, rekisteröityä verkkoalustalle ja missä määrin, ottaen tarvittaessa huomioon turvallisuuskäsitteet. Korjaajien olisi aina voitava pyynnöstä rekisteröityä verkkoalustalle edellyttäen, että ne täyttävät verkkoalustalle pääsyä koskevat vaatimukset.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kuluttajien on helppo päästä verkkoalustalle, jotta he voivat löytää sopivat korjauspalvelut viallisille tavaroilleen. Verkkoalustan olisi oltava myös haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien, mukaan lukien vammaisten, saavutettavissa sovellettavan esteettömyyttä koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.
- (24) Tuotteisiin perustuva hakutoiminto voi viitata tuotetyyppiin tai tuotemerkkiin. Koska korjaajat eivät voi olla tietoisia siitä, millainen virhe on kyseessä, ennen korjauspyynnön esittämistä, riittää, että ne antavat verkkoalustalla yleisiä tietoja korjauspalvelujen keskeisistä osatekijöistä, jotta kuluttajat voivat tehdä päätöksen tavarankorjaamisesta. Tällaisia tietoja ovat erityisesti korjaamiseen keskimäärin tarvittava aika, tilapäisen korvaavan tavarankorjaus, paikka, jossa kuluttaja luovuttaa tavarankorjattavaksi, sekä lisäpalvelujen saatavuus. Korjaajia olisi kannustettava päivittämään säännöllisesti tietojansa verkkoalustalla. Jotta voitaisiin lisätä kuluttajien luottamusta verkkoalustalla saatavilla oleviin korjauspalveluihin, korjaajien olisi voitava osoittaa noudattavansa tiettyjä korjausstandardeja.
- (25) Jotta eurooppalaisen korjaustietolomakkeen saaminen olisi helpompaa, kuluttajien olisi voitava pyytää lomaketta suoraan korjaajalta verkkoalustan kautta. Tämä mahdollisuus olisi esitettävä näkyvästi verkkoalustalla. Tietoisuuden lisäämiseksi korjaamista varten tarkoitetuista kansallisista verkkoalustoista ja pääsyn helpottamiseksi tällaisille alustoille kaikkialla unionissa jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden verkkoalustat ovat saatavilla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2018/1724²⁰ perustettuun yhteiseen digitaaliseen

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

palveluväylään yhdistettyjen asiaankuuluvien kansallisten verkkosivustojen kautta. Jotta kuluttajat olisivat paremmin tietoisia verkkoalustasta, jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimia, kuten ohjattava asiaankuuluvilta kansallisilta verkkosivustoilta verkkoalustalle tai toteutettava viestintäkampanjoita.

- (26) Jotta voidaan edistää tavaroiden kestävästä kulutuksesta tilanteissa, jotka jäävät myyjän vastuun ulkopuolelle, verkkoalustan olisi myös edistettävä kunnostettujen tavaroiden myyntiä vaihtoehtona korjaamiselle tai uusien tavaroiden ostamiselle. Tätä varten verkkoalustalla olisi oltava toiminto, jonka avulla kuluttajat voivat löytää kunnostettujen tavaroiden myyjiä tai yrityksiä, jotka ostavat viallisia tavaroita kunnostamista varten, erityisesti mahdollistamalla haun tuoteluokan perusteella. Tällaisilla kunnostettujen tavaroiden myyjillä tai tahoilla, jotka ostavat viallisia tavaroita kunnostamista varten, olisi oltava pääsy alustalle samojen periaatteiden ja teknisten eritelmien perusteella, joita sovelletaan korjaustoimintoon.
- (27) Komission olisi mahdollistettava vapaaehtoisen eurooppalaisen laatustandardin kehittäminen korjauspalveluja varten esimerkiksi helpottamalla standardin osalta tehtävää vapaaehtoista yhteistyötä yritysten, viranomaisten ja muiden sidosryhmien välillä ja kannustamalla niitä tällaiseen yhteistyöhön tai esittämällä standardointipyyntö eurooppalaisille standardointiorganisaatioille. Korjauspalveluja koskeva eurooppalainen standardi voisi lisätä kuluttajien luottamusta korjauspalveluihin kaikkialla unionissa. Tällaiseen standardiin voisi sisältyä näkökohtia, jotka vaikuttavat kuluttajien tekemiin korjauspäätöksiin, kuten korjaamiseen kuluva aika, tilapäisten korvaavien tavaroiden saatavuus, laadunvarmistus, kuten kaupallinen korjaustakuu, ja korjaajien tarjoamien lisäpalvelujen, kuten poistamisen, asentamisen ja kuljetuksen, saatavuus.
- (28) Jotta voidaan edistää korjaamista direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistetun myyjän vastuun puitteissa, olisi mukautettava yhdenmukaistettuja edellytyksiä, joiden perusteella kuluttaja voi valita tavaran korjaamisen ja vaihtamisen välillä. Direktiivissä (EU) 2019/771 vahvistettu periaate, jonka mukaan yhtenä sovellettavan oikeussuojakeinon määräytymisperusteena käytetään sitä, aiheuttaisiko valittu oikeussuojakeino myyjälle kustannuksia, jotka ovat kohtuuttomia toiseen oikeussuojakeinon nähden, olisi säilytettävä. Kuluttajalla olisi edelleen oikeus valita korjaaminen vaihtamisen sijasta, paitsi jos korjaaminen olisi mahdotonta tai aiheuttaisi myyjälle suhteettomia kustannuksia vaihtamiseen verrattuna. Jos vaihtamisesta aiheutuvat kustannukset ovat kuitenkin vähintään yhtä suuret kuin korjauskustannukset, myyjän olisi aina korjattava tavara. Näin ollen kuluttajalla on oikeus valita vaihtaminen oikeussuojakeinoksi vain, jos se on halvempaa kuin korjaaminen. Sen vuoksi direktiiviä (EU) 2019/771 olisi muutettava.
- (29) Jotta tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen täytäntöönpano olisi mahdollista edustajakanteiden avulla, on tarpeen muuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/1828¹⁶ liitettä I. Jotta jäsenvaltioiden nimeämät toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä ja koordinoita toimia keskenään ja komission kanssa tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen noudattamisen valvomiseksi, on tarpeen muuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2017/2394¹⁷ liitettä.
- (30) Jotta talouden toimijat voisivat mukauttaa toimintaansa, olisi otettava käyttöön siirtymäsäännöksiä, jotka koskevat tämän direktiivin joidenkin artiklojen soveltamista. Korjausvelvollisuutta ja velvollisuutta antaa korjausvelvollisuuteen liittyviä tietoja olisi näin ollen sovellettava korjauspalvelujen tarjoamista koskeviin sopimuksiin, jotka on tehty [24 kuukautta voimaantulon jälkeen] jälkeen. Direktiiviin (EU) 2019/771

tehtävää muutosta olisi sovellettava ainoastaan myyntisopimuksiin, jotka on tehty [24 kuukautta voimaantulon jälkeen] jälkeen, jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus ja antaa myyjille riittävästi aikaa mukautua korjaamista ja vaihtamista koskeviin muutettuihin oikeussuojakeinoihin.

- (31) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (32) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tavoitteeksi asetettua kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamisen edistämistä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja säätää samalla ympäristönsuojelun ja kuluttajansuojan korkeasta tasosta. Uudet kansalliset pakottavat säännöt, joilla edistetään kestävästä kulutuksesta korjaamalla direktiivin (EU) 2019/771 soveltamisalan ulkopuolelle jääviä virheitä, poikkeaisivat todennäköisesti toisistaan ja johtaisivat sisämarkkinoiden pirstoutumiseen. Jäsenvaltiot eivät saa muuttaa täysin yhdenmukaistettuja sääntöjä, jotka koskevat direktiivin (EU) 2019/771 mukaisesti myyjän vastuulle kuuluvia virheitä. Tämän direktiivin tavoite voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla täysin yhdenmukaistetuilla yhteisillä säännöillä, joilla edistetään korjaamista direktiivissä (EU) 2019/771 säädetyn myyjän vastuun puitteissa ja sen ulkopuolella. Tämän vuoksi unioni voi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisia toimenpiteitä. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (33) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia ja pyritään varmistamaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16, 26, 37, 38 ja 47 artiklan noudattaminen kaikilta osin. Sillä parannetaan osaltaan ympäristön laatua Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklan mukaisesti edistämällä tavaroiden kestävästä kulutuksesta ja vähentämällä siten käyttökelpoisten tavaroiden ennenaikaisesta hävittämisestä aiheutuvia kielteisiä ympäristövaikutuksia. Tällä direktiivillä varmistetaan kuluttajansuojaa koskevan 38 artiklan noudattaminen kaikilta osin parantamalla kuluttajan oikeuksia sellaisten virheiden osalta, jotka tapahtuvat tai ilmenevät direktiivin (EU) 2019/771 10 artiklan mukaisen myyjän vastuun ulkopuolella. Lisäksi sillä varmistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklan mukaisen elinkeinovapauden kunnioittaminen turvaamalla sopimusvapaus ja edistämällä korjauspalvelujen kehittämistä sisämarkkinoilla. Tällä direktiivillä edistetään vammaisten sopeutumista yhteiskuntaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 26 artiklan mukaisesti helpottamalla vammaisten henkilöiden pääsyä verkkoalustalle. Direktiivillä pyritään varmistamaan, että huolehtimalla tehokkaasti täytäntöönpanon valvonnasta perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettua oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen kunnioitetaan kaikilta osin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde, tarkoitus ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteiset säännöt, joilla edistetään tavaroiden korjaamista sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan tukemiseksi samalla kun säädetään kuluttajansuojan ja ympäristönsuojelun korkeasta tasosta.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan kuluttajien ostamien tavaroiden korjaamiseen siinä tapauksessa, että tavarassa on virhe, joka tapahtuu tai ilmenee direktiivin (EU) 2019/771 10 artiklan mukaisen myyjän vastuun ulkopuolella.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1. 'kuluttajalla' direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä kuluttajaa;
2. 'korjaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyen tarjoaa korjauspalveluja, mukaan lukien tuottajat ja myyjät, jotka tarjoavat korjauspalveluja, sekä korjauspalvelujen tarjoajat riippumatta siitä, ovatko ne riippumattomia vai sidoksissa tällaisiin tuottajiin tai myyjiin;
3. 'myyjällä' direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä myyjää;
4. 'tuottajalla' [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan] asetuksen 2 artiklan 42 alakohdassa määriteltyä valmistajaa;
5. 'valtuutetulla edustajalla' [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan] asetuksen 2 artiklan 43 alakohdassa määriteltyä valtuutettua edustajaa;
6. 'tuojalla' [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan] asetuksen 2 artiklan 44 alakohdassa määriteltyä tuojaa;
7. 'jakelijalla' [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan] asetuksen 2 artiklan 45 alakohdassa määriteltyä jakelijaa;
8. 'tavaralla' direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyjä tavaroita lukuun ottamatta vettä, kaasua ja sähköä;
9. 'kunnostamisella' [tuotteiden ekologista suunnittelua koskevan] asetuksen 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä kunnostamista;
10. 'korjattavuutta koskevilla vaatimuksilla' liitteessä II lueteltujen unionin säädösten mukaisia vaatimuksia, jotka mahdollistavat tuotteen korjaamisen, mukaan lukien vaatimukset, joilla helpotetaan tuotteen purkamista, varaosien saatavuutta ja korjaamiseen liittyviä tietoja ja työkaluja, joita sovelletaan tuotteisiin tai tuotteiden tiettyihin osiin.

3 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön tämän direktiivin säännöksistä poikkeavia säännöksiä.

4 artikla

Eurooppalainen korjaustietolomake

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen kuin korjauspalvelujen tarjoamista koskeva sopimus sitoo kuluttajaa, korjaajan on pyynnöstä toimitettava kuluttajalle liitteessä I oleva eurooppalainen korjaustietolomake direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 11 alakohdassa tarkoitetulla pysyvällä välineellä.
2. Muut korjaajat kuin ne, joita koskee 5 artiklan mukainen korjausvelvollisuus, eivät ole velvollisia toimittamaan eurooppalaista korjaustietolomaketta, mikäli ne eivät aio tarjota korjauspalvelua.
3. Korjaaja voi pyytää kuluttajaa maksamaan kustannukset, joita korjaajalle aiheutuu eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa annettujen tietojen toimittamisesta.
Korjaajan on ilmoitettava kuluttajalle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista ennen kuin kuluttaja pyytää eurooppalaisen korjaustietolomakkeen toimittamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2011/83/EU soveltamista.
4. Eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa on täsmennettävä selkeästi ja ymmärrettävästi seuraavat korjausehdot:
 - a) korjaajan tunnistetiedot;
 - b) käyntiosoite, johon korjaaja on sijoittautunut, sekä korjaajan puhelinnumero, sähköpostiosoite ja, jos sellaisia on saatavilla, muut verkkoviestintävälineet, joiden avulla kuluttaja voi ottaa yhteyttä korjaajaan ja viestiä tämän kanssa nopeasti ja tehokkaasti;
 - c) korjattava tavara;
 - d) virheen luonne ja ehdotettu korjaustapa;
 - e) hinta tai, jos hintaa ei voida kohtuudella laskea etukäteen, tapa, jolla hinta on tarkoitus laskea, ja korjaamisen enimmäishinta;
 - f) arvioitu korjaamiseen tarvittava aika;
 - g) tilapäisen korvaavan tavarán saatavuus korjaamisen aikana ja mahdollisesta tavarán tilapäisestä korvaamisesta kuluttajalle aiheutuvat kustannukset;
 - h) paikka, jossa kuluttaja luovuttaa tavarán korjaamista varten;
 - i) tapauksen mukaan korjaajan tarjoamien lisäpalvelujen, kuten poisto-, asennus- ja kuljetuspalvelujen, saatavuus ja näistä palveluista kuluttajalle mahdollisesti aiheutuvat kustannukset.

5. Korjaaja ei saa muuttaa eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa määritettyjä korjausehtoja 30 kalenteripäivän ajan päivästä, jona kyseinen lomake toimitettiin kuluttajalle, elleivät korjaaja ja kuluttaja ole sopineet toisin. Jos korjauspalvelujen tarjoamista koskeva sopimus tehdään kyseisten 30 päivän kuluessa, eurooppalaisessa korjaustietolomakkeessa määritellyt korjausehdot ovat erottamaton osa kyseistä sopimusta.
6. Jos korjaaja on toimittanut kuluttajalle täydellisen ja paikkansa pitävän eurooppalaisen korjaustietolomakkeen, sen katsotaan täyttäneen seuraavat vaatimukset:
 - a) direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä direktiivin 2006/123/EY 22 artiklan 1 kohdan j alakohdassa vahvistetut korjauspalvelun pääominaisuuksia koskevat tiedonantovaatimukset;
 - b) direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa, direktiivin 2006/123/EY 22 artiklan 1 kohdan a alakohdassa sekä direktiivin 2000/31/EY 5 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetut korjaajan tunnistetietoja ja yhteystietoja koskevat tiedonantovaatimukset;
 - c) direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan e alakohdassa sekä direktiivin 2006/123/EY 22 artiklan 1 kohdan i alakohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa vahvistetut hintaa koskevat tiedonantovaatimukset;
 - d) direktiivin 2011/83/EU 5 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 6 artiklan 1 kohdan g alakohdassa vahvistetut korjauspalvelun suorittamisjärjestelyjä ja suorittamisen määräaika koskevat tiedonantovaatimukset.

5 artikla

Korjausvelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottaja korjaa kuluttajan pyynnöstä joko maksutta taikka maksua tai muuta vastiketta vastaan tavarat, joiden osalta korjattavuutta koskevista vaatimuksista säädetään liitteessä II luetelluissa unionin säädöksissä kyseisissä säädöksissä tarkoitettussa laajuudessa. Tuottajaa ei velvoiteta korjaamaan tällaisia tavaroita, jos korjaaminen on mahdotonta. Tuottaja voi teettää korjaamisen alihankintana täyttääkseen korjausvelvollisuutensa.
2. Jos 1 kohdan nojalla korjausvelvollinen tuottaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, sen unionissa olevan valtuutetun edustajan on täytettävä tuottajan velvollisuus. Jos tuottajalla ei ole valtuutettua edustajaa unionissa, asianomaisen tavarantoimittajan on täytettävä tuottajan velvollisuus. Jos tuottajaa ei ole, asianomaisen tavarantoimittajan on täytettävä tuottajan velvollisuus.
3. Tuottajien on varmistettava, että riippumattomat korjaajat saavat varaosia ja korjaamiseen liittyviä tietoja ja välineitä liitteessä II lueteltujen unionin säädösten mukaisesti.
4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 15 artiklan mukaisesti liitteen II muuttamiseksi saattamalla ajan tasalle niiden unionin säädösten luettelo, joissa vahvistetaan korjattavuutta koskevat vaatimukset, lainsäädännön kehityksen perusteella.

6 artikla

Korjausvelvollisuudesta ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat ilmoittavat kuluttajille 5 artiklan mukaisesta korjausvelvollisuudestaan ja antavat tietoa korjauspalveluista helposti saatavilla olevalla, selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla, esimerkiksi 7 artiklassa tarkoitetun verkkoalustan kautta.

7 artikla

Verkkoalusta korjaamista ja kunnostettuja tavaroita varten

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella on vähintään yksi verkkoalusta, jonka avulla kuluttajat voivat löytää korjaajia. Alustan on
 - a) sisällettävä hakutoimintoja, jotka koskevat tavaroita, korjauspalvelujen sijaintia, korjausehtoja, mukaan lukien korjaamiseen tarvittavaa aikaa, tilapäisen korvaavan tavarán saatavuutta sekä paikkaa, jossa kuluttaja luovuttaa tavarán korjattavaksi, korjaajien tarjoamien lisäpalvelujen saatavuutta ja ehtoja, mukaan lukien poistamista, asennusta ja kuljetusta, sekä sovellettavia eurooppalaisia tai kansallisia laatustandardeja;
 - b) annettava kuluttajille mahdollisuus pyytää eurooppalaista korjaustietolomaketta alustan kautta;
 - c) annettava korjaajille mahdollisuus päivittää säännöllisesti yhteystietojaan ja palvelujaan;
 - d) annettava korjaajille mahdollisuus ilmoittaa, että ne noudattavat sovellettavia eurooppalaisia tai kansallisia laatustandardeja;
 - e) mahdollistettava saavutettavuus asetuksella (EU) 2018/1724 perustettuun yhteiseen digitaaliseen palveluväylään yhdistettyjen kansallisten verkkosivustojen kautta;
 - f) varmistettava esteettömyys vammaisten henkilöiden kannalta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkkoalusta sisältää myös tuoteluokkaan perustuvan hakutoiminnon, jonka avulla on mahdollista hakea kunnostettujen tavaroiden myyjiä sekä tahoja, jotka ostavat viallisia tavaroita kunnostamista varten.
3. Korjaajien, kunnostettujen tavaroiden myyjien sekä viallisia tavaroita kunnostamista varten ostavien tahojen rekisteröityminen verkkoalustalle on vapaaehtoista. Jäsenvaltioiden on määritettävä pääsy alustalle unionin oikeuden mukaisesti. Verkkoalustan käytön on oltava kuluttajille maksutonta.

8 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yksi tai useampi seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä voi viedä asian kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltion tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että

tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:

- a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
- b) järjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia tai ympäristöä;
- c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi toimia asiassa.

9 artikla

Kuluttajille tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuluttajien saatavilla on tietoa tämän direktiivin mukaisista kuluttajan oikeuksista sekä keinoista näiden oikeuksien täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien asetuksella (EU) 2018/1724 perustettuun yhteiseen digitaaliseen palveluväylään yhdistettyjen kansallisten verkkosivustojen kautta.

10 artikla

Pakottavuus

- 1. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, kuluttajaa eivät sido sellaiset sopimusehdot, joilla kuluttajan vahingoksi estetään tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten toimenpiteiden soveltaminen, poiketaan niistä tai muutetaan niiden vaikutuksia.
- 2. Tämä direktiivi ei estä korjaajaa tarjoamasta kuluttajille sopimusjärjestelyjä, joilla annetaan tässä direktiivissä säädettyä parempi suoja.

11 artikla

Seuraamukset

- 1. Jäsenvaltioiden on säädettävä 4, 5 ja 6 artiklan nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevista säännöistä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- 2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 24 kuukauden kuluttua voimaantulosta 1 kohdassa tarkoitetut säännöt ja toimenpiteet ja ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

12 artikla

Direktiivin (EU) 2019/771 muuttaminen

Lisätään direktiivin (EU) 2019/771 13 artiklan 2 kohtaan virke seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, myyjän on korjattava tavara sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, jos vaihtamisesta aiheutuvat kustannukset ovat vähintään yhtä suuret kuin korjauskustannukset.”

13 artikla

Direktiivin (EU) 2020/1828 muuttaminen

Lisätään direktiivin (EU) 2020/1828 liitteeseen I uusi 67 kohta seuraavasti:

”67. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) xx/xx, annettu x, tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (EUVL L xx)”.

14 artikla

Asetuksen (EU) 2017/2394 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) 2017/2394 liitteeseen 27 kohta seuraavasti:

”27. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) xx/xx, annettu x, tavaroiden korjaamista edistävistä yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivien (EU) 2019/771 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (EUVL L xx)”.

15 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle kuuden vuoden ajaksi alkaen [kuukausi tämän säädöksen voimaantulon jälkeen] 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kuuden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 5 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että

ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

16 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämän direktiivin 5 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 6 artiklaa ei sovelleta korjauspalvelujen tarjoamista koskeviin sopimuksiin, jotka on tehty ennen [24 kuukautta voimaantulon jälkeen].
2. Tämän direktiivin 12 artiklaa ei sovelleta myyntisopimuksiin, jotka on tehty ennen [24 kuukautta voimaantulon jälkeen].

17 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [24 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.
Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä [24 kuukauden kuluttua voimaantulosta].
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset sekä tiedot tämän direktiivin mukaisesti perustetuista korjaamista ja kunnostettuja tavaroita koskevista kansallisista verkkoalustoista kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja